

eller statsministeren skriftligt fremsætter begæring herom med angivelse af dagsorden. I sommertiden vil det ikke være let at fremskaffe en sådan skriftlig begæring fra $\frac{2}{5}$ af tingets medlemmer, men folketingets formand har tilkendegivet, at hvis mindst 7 af finansudvalgets 17 medlemmer, repræsenterende $\frac{2}{5}$ af folketingets medlemmer, ønsker folketinget indkaldt i anledning af en bevillingssag, som er forelagt i finansudvalget til afgørelse i den mødefri del af folketingsåret, da vil han indkalde folketinget, selv om den i grundlovens § 39 krævede betingelse: skriftlig begæring fra $\frac{2}{5}$ af medlemmerne, ikke formelt er opfyldt. Formanden vil træffe sin afgørelse efter at have drøftet sagen med statsministeren og partiformændene, bl. a. for at undersøge, om sagen eventuelt vil kunne udsættes, til folketinget genoptager sine møder.“

2. Den 11. oktober 1968 anmeldtes i folketinget (F. sp. 499) følgende forespørgsel til statsministeren af *Kjær Rasmussen* og *Sigsgaard*:

„Vil regeringen medvirke til foranstaltninger, der sikrer, at det gøres til en betingelse for ydelse af statsstøtte til undervisningsinstitutioner og sociale institutioner, at disse ikke ved regulativer eller på anden vis på urimelig måde foretager indgreb i den personlige frihed?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $\frac{15}{10}$ (F. sp. 526).

Forespørgslen foretoges $\frac{25}{10}$ (F. sp. 919).

Ordføreren for forespørgerne, *Kjær Rasmussen* (VS), fremdrog i sin begrundelse for forespørgslen en række tilfælde, hvor der efter hans opfattelse på urimelig måde var foretaget indgreb i den personlige frihed for beboerne på forskellige institutioner.

Den aktuelle anledning til forespørgselen var de i visse dele af dagspressen fremdragne forhold ved Rønde studenterkursus på Djursland. Denne sag var efter *Kjær Rasmussens* opfattelse et eklatant eksempel på institutionelle magtovergreb. Han hævdede således, at statsmidlerne, uden hvilken skolen ikke kunne oprettholdes, blev brugt som led i en missionsk indoktrinering, der ikke forenedes med den grundlovssikrede personlige frihed.

Statsministeren understregede i sit svar, at det offentlige ikke havde nogen indflydelse på de regler, der var gældende for kostafdelingerne ved private skoler. Disse afdelinger blev overalt drevet på helt privat basis.

Ved siden af det offentlige skolevæsen, som stod åbent for enhver, havde vi den tradition i dansk skolevæsen, at forældre